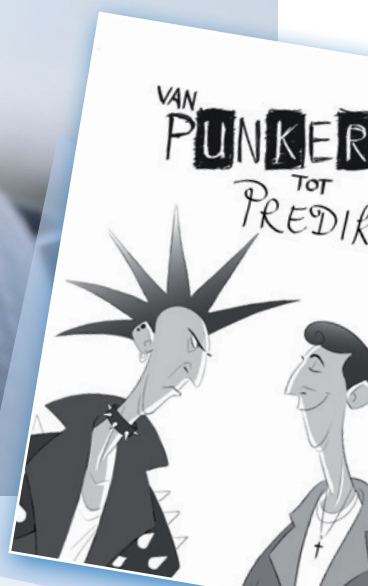

VAN PUNKER TOT PREDIKER

Het levensverhaal Willem Côme

“Ik heb een keer vijf pieken gehad van wel 30 centimeter, en de rest was met een scalpeermes heel kaal gemaakt”. Ik wil mijn gesprekspartner graag geloven, al is er niets dat nog aan zijn excentrieke haartooi van vroeger herinnert. Willem Côme is een godsdienstleerkracht en singer-songwriter die even rustig is als het zachtglooiende landschap rond Rillaar. Wanneer hij zijn levensverhaal vertelt, wordt al snel duidelijk dat zijn jeugdjaren op zijn zachtst gezegd ‘woelig’ waren. Maar evenzeer bewijst zijn verhaal dat het mogelijk is om aan de verslaving aan drank en drugs te ontsnappen. En dat een fervente punker in het voorprogramma van kleinkunstduo Elly & Rikkert kan belanden ...

Waarom blijft de ene jongere altijd op het rechte levenspad en verdwaalt de andere op de duistere zijweggetjes van het bestaan? Misschien is het een vraag die Willem zich ook wel stelt als hij voor het jeugdige publiek van zijn klas staat. Terwijl zijn oudere zus trouw de kerk bezocht, voelde hij meer voor het café. Als hij dan toch eens een zeldzame keer met haar naar de christelijke jeugdgroep meeging, was dat

omdat daar bier geschonken werd. Kwam het omdat hij al op vijftienjarige leeftijd zijn moeder verloor en iedereen in het gezin moest bijspringen om alles draaiende te houden? Was het misschien een kwestie van karakter? Willem bedoelde het alleszins niet slecht. Hij liep mee in de grote betogingen voor verdraagzaamheid van de jaren ‘90. Met duizenden trokken jong en oud door Brussel om op te komen tegen racisme en fascisme, tegen de haat die op vreemdelingen gericht was. Het politieke verhaal erachter interesseerde hem niet geweldig, maar in de punkbeweging – die eigenlijk al over haar hoogtepunt heen was – voelde hij zich thuis. Het meest van al interesseerde hem de muziek – zowel het punk-grunge bandje waarin hij mocht zingen, als de optredens van ‘collega-muzikanten’. In het weekend artiest op het podium, in de week artiest in het maken van spiekbriefjes: het was een tijd van weinig leren en veel rebelleren. Tegelijk stortte hij zich zoals zoveel jongeren enthousiast in het uitgaansleven. Willem wist zijn weg te vinden in het Hageland en de Zuiderkempen: Aarschot, Diest, Averbode, en af en toe zelfs Scherpenheuvel: “Maar dat was niet om naar de basiliek te gaan. Wij zaten in Jeugdhuis ‘t Boemelke, en daar werd veel geboemeld ...” Al bij al was het misschien wel een wonder dat hij op de middelbare school maar één jaar opnieuw moest doen.

**Willem bedoelde
het alleszins
niet slecht.
In de jaren ‘90 liep
hij mee in de grote
betogingen
voor verdraag-
zaamheid,
tegen racisme
en fascisme.**

Een kot vol rook ...

Met zijn diploma op zak werd het tijd om aan een hogere studie te beginnen. Het idealisme dat hem al tijdens de betogingen voor verdraagzaamheid kenmerkte, kreeg een vervolg in een opleiding 'assistent-psychologie'. Een verstandige keuze? Terwijl hij studeerde om zijn medemens uit de problemen te helpen, werkte Willem zichzelf behoorlijk in nesten. *"Ik wilde psychologie studeren om mensen te kunnen helpen. Dat was toen echt een ideaal: ik zag dat veel mensen in nood zaten, en al wist ik niet hoe, ik dacht dat psychologie een antwoord zou bieden en dat ik daar iets mee zou kunnen doen. Ik had al eens een liedje geschreven waar de volgende zinnen in stonden: 'We are with millions, we are with billions, but who is gonna save us now?' Ik besepte dat we met heel veel mensen op de wereld waren en dat er van alles gebeurde, maar wie zou het antwoord geven op alle vragen. Ik wilde helpen, maar in feite had ik zelf redding nodig. Ik heb wel getracht de studie serieus aan te vangen, maar veel studenten experimenteerden met van alles en nog wat en zeker met marihuana. De eerste twee uur van de dag zaten we wel in de les, maar daarna trokken we naar mijn kot, vlakbij, en dan hing er een dichte mist. Vervolgens reden we naar een koffieshop in Nederland."* Het

is wellicht overbodig om te vermelden dat de studie geen succes werd. Een andere keuze dan maar in het volgende jaar. Afgaande op goede ervaringen tijdens vakantiejobs bij een tuinaanlegger, begon Willem vol goede moed in de richting landbouw en biotechnologie. De marihuana werd afgezworen, maar toen hij twee dagen later een zakje met het kostbare goed zomaar op straat vond, was dat voor hem een geschenk uit de hemel. De volgende maanden verliepen in een roes, van de 'stickies' enerzijds, van de rijkelijk vloeiende drank anderzijds. *"Ik dronk soms tot ik letterlijk van de stoel viel"*, herinnert hij zich, maar Willem zou nog dieper vallen. *"Op een keer had ik zoveel gedronken, dat ik eigenlijk niet meer op mijn brommertje kon stappen. Mijn vrienden probeerden mij tegen te houden, maar ik was zodanig koppig dat ik het toch deed. Ik ben zo'n 120 meter ver gekomen en toen viel ik. De volgende dag werd ik wakker in het ziekenhuis in Leuven..."*

Nuchter bekeken

Hoe het met het brommertje is afgelopen, vermeldt de geschiedenis niet, maar Willem zelf kwam zwaar gehavend uit zijn zatte avontuur. Een zware hersenschudding betekende twee maanden rust in een donkere kamer. Pijnlijk, maar wel een ideale gelegenheid om na te denken. Het drong door

dat er een einde aan deze levensstijl moest komen. Op een bepaald moment besloot hij om de volgende dag naar een afkickcentrum te gaan. Maar de ommekeer kwam er al eerder, onverwacht en onmiskenbaar. Diezelfde dag nog beluisterde hij een CD van een christelijke metalband en raakte hij geïnteresseerd in de teksten (*"Ik las het tekstboekje, want de woorden kon je niet altijd goed verstaan door dat gebrul"*) en nam de goede raad ter harte om in de Bijbel te gaan lezen. Hij had nog een exemplaar liggen, een souvenir van een incidenteel bezoek aan een evangelische kerk in Aarschot. *"Die Bijbel heeft jarenlang op een schap in mijn kamer gestaan, maar die avond ben ik beginnen lezen. Ik deed de Bijbel open, met al*

mijn vragen en ik las iets en ik dacht: 'dit is het'. Er is er maar één die onze gedachten kent, en dat is God. Ik kreeg zo'n vreugde, zo'n vrede, zo'n rust, zo'n kalmte en ik dacht: wow, dit is fantastisch..."

Wat trok je aan in een boek van meer dan 2000 jaar oud?

"Het zijn woorden van oude tijden, maar het Woord van God verandert niet en God verandert niet. Hij is dezelfde vandaag en de levensvragen die ieder mens heeft, worden er in behandeld. Ik was in paniek, omdat ik wist dat als ik zou sterven, ik niet naar God zou gaan. Nadat ik besepte dat ik hulp nodig had, heb ik het uitgeschreeuwd naar God: 'Als U er bent, laat

U dan zien'. Christus zei: 'Wie zoekt, die vindt', en dat is dan met mij gebeurd: ik heb Hem gezocht, ik heb het met hart en ziel uitgeschreeuwd en Hij heeft antwoorden gegeven".

Hoe beschrijf je die ervaring?

"Ik voelde me echt herboren. OK, ik was al 20, maar sindsdien is alles helemaal opnieuw begonnen; ik mocht van God met een schone lei beginnen. Ik heb daar later nog een lied over gemaakt: You saved my soul. Ik zag in dat de weg die ik ging, een doodlopende straat was. Ik had redding nodig en Hij heeft zich getoond als mijn redder. De naam van Jezus betekent: God redt, en dat is in de eerste plaats hoe God zich aan mij getoond heeft. Ik heb leren begrijpen dat daar alles om draait. Voor mij is het evangelie dat God mens is geworden om te sterven voor onze zonden. Zonde wil eigenlijk zeggen: je doel missen, en ik was mijn doel volledig aan het missen, als persoon, als mens."

Het begrip 'zonde' is dan wel voor een groot deel uit het hedendaagse gedachtegoed verdwenen, dat neemt niet weg dat een mens van nature het doel misloopt dat God voor hem of haar heeft. Iedereen wil zelf God spelen, met de gekende gevolgen, zoals onvrede in de wereld, in relaties, op het werk ... Die rebellie tegen de Heer wordt

**Nadat ik besepte
dat ik hulp nodig
had, heb ik het
uitgeschreeuwd
naar God: '
Als U er bent,
laat U dan zien' !**

Zandtekening Immanuel Boie

in de Bijbel met het begrip ‘zonde’ omschreven – of we nu van de term houden of niet. Maar Jezus Christus is naar de aarde gekomen om een oplossing voor het probleem aan te bieden, en dat verandert de hele situatie – net zoals in het leven van Willem.

Hoe belangrijk is Jezus Christus voor je?

“Uiteindelijk is Hij de sleutel tot een leven met God. Hij brengt ons tot de Vader, zoals Hij ook zegt: Niemand komt tot de Vader dan door Mij. Hij toont ons het hart van de Vader en Hij brengt ons tot Hem. Hij zei: ‘Komt tot Mij allen die vermoeid zijn en Ik zal u rust geven’. Dat heeft Hij ook letterlijk aan mij geschonken. Ik heb gemerkt dat ik in Jezus vrede en verlossing ontving. Dat is voor mij het evangelie”.

Muziek

Bij een nieuwe manier van leven hoorde ook een nieuwe muziekstijl. De punk maakte plaats voor kleinkunst, al mag het af en toe wel wat steviger. Willem treedt regelmatig op. Zijn artiestennaam is Bob Willem, een knipoog naar Bob Dylan, een artiest die hij sterk bewondert. Ook al had die Amerikaanse zanger reeds een hele muzikale carrière achter de rug op het moment dat Willem geboren werd, toch spreken verschillende platen hem sterk aan. Vooral

de gospelalbums als ‘Slow train coming’, ‘Saved’ en ‘Shot of Love’, waarin Dylan zijn geloof in Christus toen uitzong, behoren tot de favorieten. *“In de song ‘Saved’ zingt hij: ik was verblind door de duivel. Hij maakt heel duidelijk: ik werd gered uit een leven van verblinding en van misleiding en ja, daar kan ik me heel goed in vinden, omdat ik het zelf ook zo meegemaakt heb”.* Er zijn verschillende nummers die Willem geïnspireerd hebben, en net als zijn muzikale voorbeeld brengt hij veel van zijn liedjes met gitaar en mondharmonica. De songs schrijft hij vaak zelf, en niet zelden worden daar Bijbelgedeelten in verwerkt. Ook al zal het oeuvre van Willem nooit zo uitgebreid worden als dat van Dylan, toch heeft hij al een aantal CD’s opgenomen, in de hoop dat de teksten zijn publiek aanspreken.

Hoop

Willem zal niet beweren dat alles vanzelf is gegaan sinds zijn ontmoeting met Christus, maar het moment dat hij zijn toevlucht bij Hem zocht, is de start van een nieuw leven geworden, met een nieuwe studie, een diploma en een job die hem enorm veel vervulling geeft. Hij vatte zijn levensverhaal samen in een boekje met de titel ‘Van punker tot prediker’. Prediker om hij ook graag de boodschap

van Christus vertelt, door zijn liedjes en in zijn lessen. Het is het verhaal van een leven dat de verkeerde kant uitging, maar door Jezus weer op het goede spoor werd gebracht. Ook al ging het niet zonder slag of stoot: van zijn verslavingen raakte hij af, zelfs zonder naar een afkickcentrum te gaan. Zijn wilde haren is Willem letterlijk en figuurlijk kwijt, maar nu kan hij echt genieten van alles wat hij meemaakt. Dat maakt van zijn leven een verhaal van hoop: *“Ik weet dat ik niet meer zonder Hem zou kunnen en zonder Hem zou willen. Zonder Christus is er geen hoop in deze wereld, daar ben ik intussen wel van overtuigd. Hij is de hoop voor deze wereld, hier en nu en voor altijd. Dat wil ik uitspreken en uitzingen; waar ik ook maar kom, zodat de mensen zelf ook die hoop op een of andere manier mogen vatten, mogen ontvangen, en zo in vreugde verder kunnen leven.”*

Don Zeeman

Meer weten over Willem en het geloof.

Volg hem op facebook:
<https://nl-nl.facebook.com/willem.come>

of lees zijn verhaal ‘Van punker tot preker’ online:
<https://willemcome.jimdo.com/>

Bezoek ook eens de site
www.WaaromJezus.be